

Hart & Ziel

Programmaboekje

november 2021

Afscheidsconcerten van
Sanne Nieuwenhuijsen

KAMERKOOR VOCOZA
o.l.v. SANNE NIEUWENHUIJSEN

Staat uw MOBIELE TELEFOON uit?

Programma

Hart & Ziel

William Byrd (1543? – 1623)

Ave verum

Cyrillus Kreek (1889 – 1962)

Psalms 104 Taaveti Laulud

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Jesus bleibet meine Freude

Hugo Wolf (1860 – 1903)

Resignation

Francis Poulenc (1899 – 1963)

Seigneur, je vous en prie

Francis Poulenc (1899 – 1963)

Salve Regina

Orgelintermezzo

Carlo Gesualdo (1566 – 1613)

Quando ridente e bella

Henry Purcell (1659? – 1695)

Dido's lament

Ola Gjeilo (1978 –)

Ave Generosa

Sergei Rachmaninov (1873 – 1943)

Bogoroditse djevo

Gabriel Fauré (1845 – 1924)

Cantique de Jean Racine

Gunnar Eriksson (1936 –)

Gjendines båndlåt

Eindelijk, eindelijk, eindelijk: we mogen weer het podium op! Na de vorige concerten in maart 2020 schoten we eigenlijk direct de lockdown in. We konden niet live repeteren en moesten ons digitaal behelpen. We hebben het eerst gedaan met Zoom, maar dat vertraagde en echode alle kanten op. Gelukkig konden we in de tweede helft van 2020 weer zingen in een koude en onverlichte Obrechtkerk. Het was behelpen met jassen en bouwlampen, maar we zongen tenminste weer, al was het op anderhalve meter. Helaas kwam daaraan een abrupt einde en werden de partituren voor het kerstconcert maar weer opgeborgen.

In de tweede lockdown kwam het computer-programma Jamulus erbij en dankzij wat technuten bij de bassen hadden we beeld (via Zoom) en geluid. Qua zingen bleef het moeilijk, we zongen en ontmoetten elkaar tenminste weer. 2021 heeft enerzijds in het teken gestaan van 'weer oprabbelen' en anderzijds ook 'van spannende dingen'. Zo konden we vanaf de zomer weer samen zingen in een echt lokaal en zijn de opnamen begonnen van de 18^e film van Guido van der Werve, waarin Vocoza zingt en lijfelijk aanwezig is. Ook werd duidelijk dat we afscheid van Sanne moeten nemen. Na 13 jaar Vocoza slaat ze weer een andere richting in. Dat vinden wij allemaal (Sanne inclusief) erg jammer, maar sommige dingen zijn nu eenmaal zoals ze zijn. Het waren voor Vocoza in elk geval heel succesvolle jaren met prachtige concerten en projecten (van Bach tot Bruckner, van Bavo tot Dominicus en van Haarlem tot Maastricht). Gelukkig hebben we de website nog (www.vocoza.nl) waar we al die hoogtepunten nog kunnen terugvinden. Wij bedanken Sanne voor de afgelopen tijd en wensen u een mooi concert toe met stukken die ons na aan het hart liggen.

Het bestuur van Vocoza

William Byrd (1543? – 1623)*Ave verum*

We beginnen met een oude bekende, die voor Vocoza een speciale betekenis heeft. Dit prachtige *Ave verum* van Byrd zongen we namelijk nog in ons meest recente concert, net voor de allereerste lockdown. Op de tekst van een dertiende-eeuwse hymne laat de katholieke Byrd in een protestants Engeland een – voor die tijd – nieuwe muziekstijl spreken, een mix van polyfonie en harmonie. Tijdens de lockdown experimenteerde ook Vocoza met nieuwe werkvormen – we maakten zelfs een digitale opname van dit *Ave verum*.

Ave verum corpus,
natum de Maria virgine,
Vere passum immolatum
in cruce pro homine,
Cujus latus perforatum
unda fluxit et sanguine,
Esto nobis praegustatum
In mortis examine.

Gegroet waarchtig lichaam
geboren uit de Maagd Maria
dat werkelijk heeft geleden
en voor de mens geofferd is aan het kruis.
Uit wiens doorboorde zijde
water met bloed vloeide.
Wees voor ons een voorproef (van de hemel)
In de beproeving van de dood.

Cyrillus Kreek (1889 – 1962)*Psalm 104 Taaveti Laulud*

De Est Cyrillus Kreek was een trotse uitdrager van zijn cultuur – hij verzamelde hoogstpersoonlijk talloze volksliederen (met fonograaf en wasrollen trok hij het hele land door) en liet zich in veel van zijn composities inspireren door de eenvoud van deze melodieën. In zijn Davidspsalmen, waaronder deze *Psalm 104* uit 1923, klinkt die eenvoud door in de prachtige, modern aandoende harmonie.

Kiidamuhing Issandat! Kiidetud oled Sina!
Issand, mu Jumal, Sa oled suur.
Kiidetud oled Sina! Oled Sakõik teinud,
Au olgu Sule, Issand, kes Sakõik oled
teinud!
Au olgu Isale, Pojale, Pühale Vaimule

Au nüüd ja igavest, Aamen,
kes Sakõik oled teinud!
aamen

Prijs de Heer, mijn ziel. Loof de Heer!
Heer, mijn God, hoe groot bent u. Loof de
Heer! Hoe talrijk zijn uw werken, Heer.
Alles hebt u met wijsheid gemaakt.

Dat de glorie van de Heer duurt tot in
eeuwigheid!
Glorie aan de Vader en de Zoon en de
Heilige Geest, nu en tot in eeuwigheid.
Amen.

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Jesus bleibet meine Freude

Bach mag natuurlijk niet ontbreken in een 'hart en ziel' programma. Niet alleen prijkt zijn Mattheuspassie jaar na jaar bovenaan de Hart en Ziellijst van NPO radio 4, hij is volgens onze dirigent ook simpelweg de beste componist aller tijden. In het programma van onze uitvoering van de Johannespassie in 2016, zei Sanne Nieuwenhuijsen over Bach: *"Er is geen componist die zoveel invloed heeft gehad op alle stijlperiodes na zijn tijd. Zijn werk is van een fabelachtig contrapunt, hij is uniek in zijn creativiteit met harmonisaties, en zijn muziek is tegelijkertijd heel intellectueel en heel intuïtief."* Het koraal *Jesus bleibet meine Freude* zult u ongetwijfeld herkennen het is één van Bachs bekendste melodieën.

Jesus bleibet meine Freude,
meines Herzens Trost und Saft,
Jesus wehret allem Leide,
er ist meines Lebens Kraft,
meiner Augen Lust und Sonne,
meiner Seele Schatz und Wonne;
darum laß ich Jesum nicht
aus dem Herzen und Gesicht.

Wohl mir, daß ich Jesum habe,
o wie feste halt ich ihn,
daß er mir mein Herze labe,
wenn ich krank und traurig bin.
Jesum hab ich, der mich liebet
und sich mir zu eigen gibet;
ach drum laß ich Jesum nicht,
wenn mir gleich mein Herze bricht.

Jezus blijft mijn vreugde,
de troost en het levenssap van mijn hart,
Jezus weert al het leed,
Hij is de kracht van mijn leven,
de lust en de zon voor mijn ogen,
de schat en de gelukzaligheid van mijn ziel;
daarom laat ik Jezus niet gaan
uit mijn hart en uit mijn oog.

Gelukkig ben ik, dat ik Jezus heb,
o, hoe stevig houd ik Hem vast,
opdat Hij mijn hart moge laven,
wanneer ik ziek en verdrietig ben.
Jezus heb ik, die mij liefheeft
en zich aan mij schenkt;
ach, daarom laat ik Jezus niet los,
ook al breekt mijn hart.

Hugo Wolf (1860 – 1903)

Resignation

De Oostenrijker Wolf componeerde *Resignation* als onderdeel van de Eichendorff-Lieder, een liederencyclus op basis van gedichten van de Duitse Joseph von Eichendorff (1788-1857). In de immer verschuivende harmonieën van Wolf voelt u Von Eichendorffs spiegelgladde zee en zijn stille woud, levend en ondoorgroendelijk. Wolf was een meester in het verklanken van betekenis; hij nam de tekst als uitgangspunt en gebruikte onder andere dissonantie, chromatische lijnen en onverwachte cadansen om de spanning vast te houden, tot het verhaal een goed einde vindt.

Komm, Trost der Welt, du stille Nacht!
Wie steigst du von den Bergen sacht,
die Lüfte alle schlafen;
ein Schiffer nur noch, wandermüd,

singt übers Meer sein Abendlied
zu Gottes Lob im Hafen.

Die Jahre wie die Wolken geh'n
und lassen mich hier einsam steh'n,
Die Welt hat mich vergessen.

Da trat'st du wunderbar zu mir,
als ich beim Waldesrauschen hier
gedankenvoll gesessen.

O Trost der Welt, du stille Nacht!
Der Tag hat mich so müd gemacht,
Das weite Meer schon dunkelt;
Lass' ausruh'n mich von Lust und Not,

Bis daß das ew'ge Morgenrot
den stillen Wald durchfunkelt.

Kom, troost van de wereld, jij stille nacht!
Hoe rijs je lichtvoetig uit de bergen op,
en de luchten slapen allemaal;
slechts een schipper zingt nog,
moegezworven,

over de zee z'n avondlied,
ter ere van God in de haven.

De jaren vervliegen zoals de wolken
en laten me hier eenzaam staan,
de wereld heeft me vergeten.

Daar trad u op wonderbaarlijke wijze tot mij,
toen ik hier bij het ruisen van het woud
in gedachten verzonken zat.

Kom, troost van de wereld, jij stille nacht!
De dag heeft mij zo moe gemaakt,
de verre zee wordt reeds donker;
laat mij uitrusten van het vermaak en de
nood,

totdat het eeuwige morgenrood
fonkelt door het stille woud.

Francis Poulenc (1899 – 1963)*Seigneur, je vous en prie*

Poulenc componeerde dit werk in 1948 op verzoek van een verre neef, Jérôme, die Franciscaner monnik was. De monniken van het klooster in Champfleury hadden daarom de première. Poulenc was gecharmeerd, blijkt uit zijn brief aan de dirigent, waarin hij schreef dat de sfeer die de monniken neerzetten hem veel meer had ontroerd dan een professionele uitvoering, waar de musici toch altijd maar op hun horloge aan het kijken zijn.

Seigneur, je vous en prie,
que la force brûlante et douce de
votre amour
absorbe mon âme et la retire
de tout ce qui est sous le ciel
à fin que je meure par amour de
votre amour,
puisque vous avez daigné mourir
par amour de mon amour.

Heer, ik bid U
dat de brandende en zoete kracht van Uw liefde

mijn ziel vervulle en haar verre houdt
van alles wat onder de hemel is.
Opdat ik sterf uit liefde voor Uw liefde,

daar U zich verwaardigde te sterven
uit liefde voor mijn liefde.

Francis Poulenc (1899 – 1963)*Salve Regina*

Zijn tijdgenoten zetten Poulenc soms weg als ‘half monnik, half schurk.’ In dit *Salve Regina* zien we veel van die monnik terug, maar Poulenc maakt hier ook gebruik van neoclassicistische elementen. Hij schreef het tijdens de Duitse bezetting van Frankrijk, toen hij als homoseksuele man en volgeling van verboden componisten door de Nazi’s met argusogen werd bekeken.

Salve, Regina, Mater misericordiae,

vita, dulcedo, et spes nostra, salve.

ad te clamamus exsules filii Evae,

ad te suspiramus, gementes et flentes
in hac lacrimarum valle.
Eia, ergo, advocata nostra, illos tuos
misericordes oculos ad nos converte;
et Jesum, benedictum fructum ventris tui,
nobis post hoc exsilium ostende.

O clemens, O pia, O dulcis Virgo Maria.

Wees gegroet, koningin, moeder van
barmhartigheid;
ons leven, onze vreugde en onze hoop,
wees gegroet.
Tot u roepen wij, ballingen, kinderen
van Eva;
tot u smeken wij, zuchtend en wenend
in dit dal van tranen.
Daarom dan, onze voorspreekster,
sla op ons uw barmhartige ogen;
en toon ons, na deze ballingschap,
Jezus de gezegende vrucht van uw
schoot.
O goedertieren, o liefdevolle, o zoete
maagd Maria.

Carlo Gesualdo (1566 – 1613)*Quando ridente en bella*

De Italiaanse edelman Gesualdo bezingt in dit madrigaal uit 1611 de liefde, maar zijn eigen liefdesleven was niet zo rooskleurig als de tekst doet vermoeden: toen in 1590 aan het licht kwam dat zijn eerste vrouw Maria er een buitenechtelijke affaire op nahield, werden zij en haar minnaar vermoord. Door Gesualdo of consorten, zo wil de overlevering. Hij vluchtte de stad uit en hertrouwde vier jaar later, maar ook in dat huwelijk was hij volgens zijn tijdgenoten niet bepaald gelukkig. Zij omschreven hem als somber en op zichzelf, geobsedeerd door het vijfde gebod: Gij zult niet doden. Maar dat hoort u in dit lichtvoetige stuk niet terug!

Quando ridente e bella
più vaga d'ogni stella
mi si mostra Licori,
e seco scherzan lascivetti Amori, tutto
gioisco, e si di gioia abondo

che de la gioia mia gioisce il mondo.

Wanneer, lachend en mooi,
Schitterender dan elke ster,
Licori zich aan mij vertoont,
En wellustige cupido's met haar spelen,
Verheug ik mij totaal, en ben ik zo vervuld
van vreugde,
Dat de hele wereld zich verheugt in mijn
vreugde.

Henry Purcell (1659? – 1695)*Dido's lament*

Dido and Aeneas is de enige échte opera die Purcell ooit schreef en tevens een van de vroegst bekende opera's van Engelse bodem. Het hoogtepunt is ongetwijfeld de klaagzang van Dido voordat zij sterft, een aria die je bij je lurven grijpt. Zo ook in dit prachtige arrangement voor a capella koor van Gavin Bryars.

When I am laid in earth, may my wrongs
create no trouble in thy breast.

Remember me, but ah forget my fate.

Als ik ter aarde besteld ben, moge mijn
wandaden geen onrust zaaien in uw
borst.

Herinner mij, maar ach vergeet mijn lot.

Ola Gjeilo (1978 –)*Ave Generosa*

In dit etherische *Ave Generosa* brengt Ola Gjeilo het mysterie van de maagd Maria, zoals dit in de twaalfde eeuw onder woorden werd gebracht door Hildegard von Bingen, heel dichtbij. In zijn moderne interpretatie blijft de helderheid en sereniteit van het originele Gregoriaans bewaard; hij geeft de boventonen de hoofdrol.

Ave, generosa,
gloriosa et intacta puella,
tu pupilla castitatis,
tu materia sanctitatis,
que Deo placuit.

Hildegard von Bingen

Wees gegroet, edele vrouwe,
Schitterend en onbezoedeld,
Gij, pupil van kuisheid,
Gij, materie van heiligheid,
Die God heeft behaagd.

Sergei Rachmaninov (1873 – 1943)*Bogoroditse djevo*

Ook Rachmaninov groet de maagd Maria in zijn *Bogoroditse djevo* uit 1915. Dit werk in de Russisch Orthodoxe stijl wordt genoemd om zijn meeslepende hoogtepunt, naar verluidt een van de grootste in de koormuziek, in de opbouw naar de laatste zin.

Bogoroditse Devo, raduisya,
Blagodatnaya Mariye, Gospod s Toboyu.
Blagoslovenna Ty v zhenakh,
i blagosloven plod chreva Tvoyego,
yako Spasa rodila esi dush nashikh.

Maagdelijke Moeder Gods, verheug u,
Maria vol van genade, de Heer is met u.
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen
en gezegend is de vrucht van uw schoot,
want gij hebt de Redder van onze zielen
gebaard

Gabriel Fauré (1845 – 1924)

Cantique de Jean Racine

Fauré schreef deze lofzang op negentienjarige leeftijd voor de jaarlijkse compositiewedstrijd van zijn school. Natuurlijk won hij met dit vroege meesterwerk de eerste prijs. De *Cantique de Jean Racine*, op een vertaling van de Katholieke hymne *Consors paterni luminis* door Jean Racine uit 1688, is nog steeds een van Faurés bekendste en meest geliefde werken.

Verbe égal au Très-Haut,
notre unique espérance,
Jour éternel de la terre et des cieux,

De la paisible nuit nous rompons le
silence,
Divin Sauveur, jette sur nous les yeux,

Répands sur nous le feu de ta grâce
puissante,
Que tout l'enfer fuie au son de ta voix,

Dissipe le sommeil d'une âme
languissante

Qui la conduit à l'oubli de tes lois!

O Christ sois favorable à ce peuple fidèle,
Pour te bénir maintenant rassemblé;
Reçois les chants qu'il offre à ta gloire
immortelle,
Et de tes dons qu'il retourne comblé.

Woord gelijk aan de Allerhoogste,
Onze enige hoop,
Eeuwige dag van de aarde en van de
hemelen,
Van de vredige nacht verbreken wij de
stilte,
Goddelijke verlosser, werp op ons Uw
ogen,
Verspreid over ons het vuur van Uw
machtige genade
Dat de hel moge vluchten bij het horen
van Uw stem.

Verjaag de slaap van een kwijnende ziel
die haar leidt tot het vergeten van je
wetten.

Christus, wees dit trouwe volk genadig,
nu verzameld om U te zegenen,
Aanvaard de gezangen die het aan Uw
eeuwige glorie opdraagt.
En dat het, overladen met Uw gaven,
moge weerkeren.

Gunnar Eriksson (1936 –)

Gjendines bådnlåt

Wij kunnen ons bijna geen liever slaapliedje indenken dan dit volksliedje *Gjendines bådnlåt*. De Zweed Eriksson is al sinds 1956 koordirigent. Zijn oeuvre omvat tot nu toe ongeveer 100 arrangementen voor koor.

Barnet legges i vuggen ned
stundom greder og stundom ler
sove nu, sove nu i Jesu navn
Jesus bevare barnet.
Min mor hun tok meg på sitt fang
Danse med meg frem og tilbake.
Danse så med de små.
Så skal barnet danse.

Het kind wordt in de wieg gelegd,
Soms huilend, soms lachend,
Slaap nu, slaap nu in Jezus' naam
Jezus beware het kind.
Mijn moeder nam mij in haar armen
Danst met mij op en neer.
Dans dan met het kleintje.
Dan moet het kind dansen.

Naoko Shimizu (zaterdag 6 november)

Naoko Shimizu studeerde orgel aan de Tokyo National University of Fine Arts and Music bij Takashi Sakai en aan het Rotterdams conservatorium bij Bernard Winsemius. Dit deed zij nadat zij haar studie (Business administration) had afgerond aan de Aoyama Gakuin Universtiy (Tokyo).

Naast orgel studeerde zij klavecimbel bij Menno van Delft en continuo bij Guillermo Brachetta. Zij is sinds 1984 actief als kerkorganist zowel in Japan als in Nederland. Sinds 2012 zij is als organist/ dirigent verbonden aan de Groenmarktkerk van de Antonius-Bavo-parochie in Haarlem. Haar passie ligt bij het verzorgen van muziek die mensen meeneemt en raakt.

Ton van Eck (zondag 7 november)

Ton van Eck behaalde het diploma Uitvoerend Musicus met aantekening voor improvisatie aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam (docent Bernard Bartelink). Tevens studeerde hij van 1972 t/m 1975 bij Marie-Claire Alain te Parijs. Sinds 1 december 1999 is hij titulair-organist van de Kathedrale Basiliek Sint Bavo aan de Leidsevaart in Haarlem.

Hij was prijswinnaar/ finalist op internationale improvisatieconcoursen te Chartres, Haarlem en Rennes en behoorde driemaal tot de prijswinnaars op het César Franckconcours te Haarlem. Voor zijn verdiensten voor de Franse orgelcultuur ontving hij verschillende malen een onderscheiding van de Société Académique des Arts, Sciences et Lettres. Sedert 1967 concerteert hij regelmatig in Nederland en vrijwel alle Europese landen en Noord- en Zuid-Amerika. Ook wordt Van Eck internationaal regelmatig uitgenodigd als jurylid, voor het geven van adviezen, cursussen en lezingen en als gastdocent.

Vanaf 1979 is hij werkzaam als adviseur namens de Katholieke Klokken- en Orgelraad en heeft hij inmiddels de bouw en – in samenwerking met de adviseurs van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed – de restauratie van verschillende historische orgels begeleid.

Sanne Nieuwenhuijsen

Sanne Nieuwenhuijsen (1979) is sinds 2008 de vaste dirigent van Kamerkoor Vocoza. Ze begon haar muzikale opleiding op de Kathedrale Koorschool Utrecht. Aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag studeerde ze hoofdvak Koordirectie bij Jos van Veldhoven en Jos Vermunt. Daarnaast volgde ze ook het hoofdvak Solozang bij Sasja Hunnago en Gerda van Zelm. Na haar studie volgde Sanne masterclasses koordirectie bij onder meer Tonu Kaljuste, het Nederlands Kamerkoor, Veljo Tormis en Kaspar Putnins. In 2014 volgde ze een masterclass bij Frieder Bernius en het Stuttgarter Kammerchor. Sinds 1998 heeft Nieuwenhuijsen als (assistent-)dirigent voor een reeks van gezelschappen gestaan, waaronder het Kathedrale Koor Utrecht (1999-2004), Capella Catharina Utrecht (1999- 2004), Voces Lauri (2000-2003), Kamerkoor Venus (2004-2004) en Erasmus Kamerkoor (2003-2010) en het Toonkunstkoor Amsterdam (vanaf 2004). Ook leidde zij diverse projectkoren in Nederland en coacht zij regelmatig (semi-)professionele ensembles. Deelnames aan (internationale) koorfestivals leverden meerdere malen eerste prijzen op met deze ensembles. Naast de vaste dirigent van Kamerkoor Vocoza is Sanne als Magistra Cantus verbonden aan het Muziekinstituut van de Kathedraal Sint Bavo te Haarlem en als dirigent/ muziekdocent aan de daaraan verbonden Koorschool Haarlem.

Kamerkoor Vocoza

Kamerkoor Vocoza bestaat uit 26 geschoolde amateurzangers, die samen een behoorlijk professioneel niveau weten te bereiken. Het koor staat sinds 2008 onder leiding van Sanne Nieuwenhuijsen en heeft een vaste plaats in het concertleven in de regio Amsterdam/ Haarlem verworven. Vocoza brengt gemiddeld twee eigen concertreeksen per jaar en draagt inmiddels geregeld bij aan externe producties. Vocoza (de naam is een afkorting van *Vondelpark Concertgebouwbuurt Zangers*) werd opgericht in 1980 door Paul Hameleers. In 1981 nam diens zoon Frank de leiding over. In 1990 werd Ira Spaulding dirigent. Moderne Amerikaanse koormuziek vormde lange tijd een speerpunt in de programmering. Zo verzorgde Vocoza in juni 2001 de Nederlandse première van zes hedendaagse madrigalen van Morten Lauridsen. Onder leiding van Sanne Nieuwenhuijsen is het koor nieuwe artistieke wegen ingeslagen. Het hoofdaccent ligt op 20e en 21e eeuwse koormuziek uit Europa en de VS. Daarbij wordt de lat steeds hoger gelegd. Zo zong het koor o.m. de *Mis* in g van Francis Poulenc, de *Reincarnations* van Samuel Barber, het *Motet* voor de kardinaal van Daan Manneke, *Harmony of the Spheres* van Joep Franssens en *Songs of Love and Eternity* en *Le vrai visage de la paix* van Rudolph Escher. Met de bevlogen Nieuwenhuijsen zoekt Vocoza ook naar nieuwe kruisbestuivingen tussen koormuziek, theater en kunst. Een theatraal programma met muziek op teksten van Goethe en Shakespeare en dialogen van Hans van Hechten en Vastert van Aardenne werd zeer goed ontvangen. Met het *Hollands Requiem* (het *Deutsches Requiem* van Brahms in de hertaling van Jan Rot) liet Vocoza in 2012 horen dat het als klein ensemble ook de grotere oratoriumwerken heel goed aankan. Vocoza is ook te zien en te horen in de film 'Nummer veertien, home', van beeldend kunstenaar Guido van der Werve. Die film won in 2013 een Gouden Kalf. In het voorjaar van 2015 stond Kamerkoor Vocoza in het voorprogramma van

Leden van Vocoza

Sopranen: Henny Brouwer, Marjo van den Doel, Kiki Faber, Henriëtte van Hoek, Sofie Jansen, Emma van Opstal, Liesbeth Schillemans, Lianne Verhaar

Alten: Loes Aartsen, Sanne Albers, Sigrid Bröcheler, Olga Hasenack, Hilke Molenaar, Jo-Els van der Woude

Tenoren: Yuri Konter, Adriën Kuijten, Peter Schouten, Maarten Streekstra, Joost Vlot

Bassen: Bram Bos, Rob Kloppenburg, Vincent van Lassauw, Bart van de Rotten, Berend de Vries, Nico Witteman

Colofon

Organisatie:	Olga Hasenack
Teksten:	Emma van Opstal, Maarten Streekstra, Bram Bos
Website, flyer:	Bram Bos
Foto's p2 (<i>mi. links, mi. mi. onder</i>), p14	Babs Witteman
Programmaboekje:	Maarten Streekstra

het Nederlands Kamerkoor. Voor 2018 stond een programma met een groot koorwerk van Anton Bruckner op het programma (Mis nr. 2 in E mineur).

Nu (2021) vinden de opnames plaats van Guido van der Werves nieuwe film (nummer 18) en Vocoza werkt ook daaraan mee.

Een uitgebreid historisch overzicht vindt u op: www.vocoza.nl/historie.

Volg ons op Facebook: facebook.com/vocoza

Volgende concerten

Op 15 mei 2022 neemt Vocoza in de Waalse Kerk een van de concerten in de reeks *Couleur Vocale* voor zijn rekening. Het is het eerste programma dat Vocoza met Robert van der Vinne (onze nieuwe dirigent) gaat uitvoeren, getiteld 'Van Hooglied tot Klaaglied'.

De winnaars van Maastricht 2019

Dankjewel Sanne!